

Юрій ЩЕРБАК: «АМЕРИКА ДОПОМОГЛА ВРЯТУВАТИ ЖИТТЯ ТАКИХ УКРАЇНЦІВ, ЯК Я, У ДРУГІЙ СВІТОВІЙ ВІЙНІ. НАМ ЗНОВУ ПОТРІБНА ДОПОМОГА»

The Hill: America helped save the lives of Ukrainians like me in World War II. We need help again. By Yuriy Scherbak

«The Hill» (у перекладі з англійської Пагорб, метафора Капітолійського Пагорба США) – американська газета та цифрова медіакомпанія, що базується у Вашингтоні. Зосереджуючись на політиках, політиці, бізнесі та міжнародних відносинах, «The Hill» висвітлює Конгрес США, президентство та виконавчу владу. Газета безкоштовно поширюється у друкованому вигляді в усіх офісах Конгресу США, по всьому Вашингтону. Надрукуватися в цьому виданні надзвичайно престижно.

У березні 1944 року, рівно 80 років тому, я повернувся до свого рідного міста Києва, щойно звільненого від трирічної німецької окупації. Моє місто лежало в руїнах, більшість його жителів зникли в п'ятьмі війни, а жертви Бабиного Яру волали про помсту.

Тоді мені було лише 10, але я вже знав, що вижив завдяки американській продовольчій допомозі. У школі тривав жвавий обмін американськими продуктами, включаючи жувальну гумку, печиво, тушонку, сигарети Camel і маленькі пластикові моделі бойових літаків.

Тоді я не знав, що влітку 1944 року справжні військові літаки США – B-17, B-24 літаючи фортеці та винищувачі Mustang – регулярно прилітали на базу ВПС США (USAAF Station) в Полтаві в рамках операції «Френтик» («Відчайдушний»). Після бомбардувань німецьких об'єктів понад 100 бомбардувальників і 70 американських винищувачів поверталися на українську землю, щоб відпочити, дозаправити і відремонтувати свої літаки та поповнити запаси бомб.

Відважні американські хлопці не тільки відпочивали чи закохувалися в українських дівчат, багато з них загинули

під час нальотів німецької авіації. Мій народ завжди буде вдячний цим героям.

Я боготворив Америку в 1944 році: це був мій далекий, але близький друг і рятівник. Американські фільми, джазова музика, автомобілі Studebaker і джипи Willys, аспірин, одяг і їжа, які рятували нас від голодної смерті, – все це назавжди залишиться в моєму серці.

Звичайно, я навіть уві сні не міг уявити, що в 1994 році Бог і доля приведуть мене до Вашингтону як посла Незалежної України і дозволять ще глибше пізнати і полюбити цю велику країну.

Я мав честь познайомитися з такими видатними американцями, як Генрі Кіссінджер, Збігнев Бжезінський, Джордж Буш, Джеймс Бейкер, Білл Клінтон, Ел Гор, Боб Доул, Ньют Гінгріч, Дік Чейні, Вільям Перрі, Роберт Гейтс, Мадлен Олбрайт, Кондоліза Райс та інші. Від них я багато чого навчився про державну мудрість і демократію.

Пишаюся тим, що брав участь у розробці першої Угоди про стратегічне партнерство між Україною та США.

Сьогодні, коли Україна перебуває у вогні геноцидної війни Росії, яка щодня вбиває десятки чоловіків, жінок і

дітей, руйнує лікарні, школи, театри, музеї та житло, я згадую про наслідки нацистської агресії, свідком якої я був у рідному Києві у 1944 році. Знову я звертаюся до Америки з вдячністю та надією.

Дякую за допомогу, яку Америка надала моїй країні, і сподіваюся на продовження цієї життєво важливої допомоги.

Ні, я не хочу і не очікую, щоб американці гинули в Україні сьогодні, як їхні діди в 1944 році.

Але я також не хочу, щоб учень Гітлера Володимир Путін знищив Україну, знищив мій народ, а потім вирушив у Європу, знищуючи євроатлантичний простір безпеки, свободи та демократії, для побудови та підтримки якого США так багато зробили після Другої світової війни.

Американці повинні зрозуміти, що Путін ненавидить Америку так само, як і Україну. Він зневажає американську ліберальну демократичну ідеологію, її дух індивідуальної свободи та її прихильність основним цінностям, які лежать в її основі. Зерна його ненависті можуть прорости в чорний урожай ядерних атак, якщо Росія розгромить Україну, а потім випробує альянс НАТО та США.

Допомагаючи Україні захищати нашу землю, наших дітей і нашу свободу, американці захищають свою власну землю, своїх дітей і свою свободу. І це тому, що сини та дочки України борються за принципи, які надихнули перших американських патріотів підняти зброю проти найбільшої імперії того часу.

Я переконаний, що поряд із фізичними законами збереження матерії та енергії існує вічний закон збереження свободи. Коли Америка сформувалася як нація, заснована на засадах свободи, їй довелося вести довгу визвольну війну проти свого колоніального господаря. Перемога в цій боротьбі була забезпечена завдяки допомозі Франції. Статуя Свободи, подарунок народу Франції, служить символом і нагадуванням про цю боротьбу за свободу і волю.

Сполучені Штати Америки, які народилися, проголошуючи, що всі люди створені рівними і мають право на життя, свободу та прагнення до щастя, є головним світовим гарантом цього закону. Допомагаючи Україні, Америка виконує не лише свій обов'язок, а й своє призначення.

«The Hill»: Юрій Щербак був надзвичайним і по-нововажним послом України в США (1994-1998), послом України в Ізраїлі, Канаді та Мексиці.

20 березня 2024

The Hill: America helped save the lives of Ukrainians like me in World War II. We need help again. BY YURIY SCHERBAK

In March 1944, exactly 80 years ago, I returned to my native city, Kyiv, which had just been liberated from three years of German occupation. My city lay in ruins, with most of its inhabitants having disappeared in the darkness of war, and the victims of the Babyn Yar massacre crying out for revenge.

I was only 10 at that time, but I already knew that I had survived thanks to American food aid. There was a lively trade of American products at school, including chewing gum, biscuits, stew, Camel cigarettes and small plastic models of combat aircraft.

I didn't know then that in the summer of 1944 real U.S. warplanes – B-17s, B-24 flying fortresses and Mustang fighters – regularly flew to and from a U.S. Airforce base in Poltava in central-eastern Ukraine as part of Operation Frantic. After bombing German targets, more than 100 bombers and 70 U.S.

fighters returned to Ukrainian soil to rest, refuel and repair their planes, and replenish their bomb stocks.

The brave Americans didn't just relax or fall in love with Ukrainian girls: many of them lost their lives during German air raids. My people will always be grateful to those heroes.

I idolized America in 1944: It was my distant but close friend and savior. American films, jazz music, Studebaker cars and Willys jeeps, aspirin, clothing and food that saved us from starvation – all of this will remain in my heart forever.

Of course, I could not even imagine in my dreams that, in 1994, God and fate would bring me to Washington as the ambassador of an independent Ukraine and allow me to get to know and love this great country even deeper.

I have had the privilege of making the acquaintance of such prominent Americans as Henry Kissinger, Zbigniew Brzezinski, George W. Bush, James Baker, Bill Clinton, Al Gore, Bob Dole, Newt Gingrich, Dick Cheney, William Perry, Robert Gates, Madeleine Albright, Condoleezza Rice and others. I learned much about statesmanship and democracy from them.

I am proud to have participated in the drafting of the first Strategic Partnership Agreement between Ukraine and the United States.

Today, when Ukraine is in the throes of Russia's genocidal war that kills scores of men, women and children every day and destroys hospitals, schools, theaters, museums and housing, I am reminded of the consequences of Nazi aggression I witnessed in my native Kyiv in 1944. Once again, my eyes turn to America in gratitude and with hope.

Gratitude for the help that America has thus far given my country and hope for the continuation of this vital assistance.

No, I do not want or expect Americans to die in Ukraine today, as their grandfathers did back in 1944.

But I also don't want Hitler's disciple Vladimir Putin to destroy Ukraine, annihilate my people and then continue into Europe, destroying the Euro-Atlantic space of security, freedom and democracy, which the U.S. did so much to build and maintain following the Second World War.

Americans must understand that Putin hates America as much as he hates Ukraine. He despises America's liberal democratic ideology, its spirit of individual freedom and its adherence to the basic values that underlay its foundation. The seeds of his hatred could germinate into a black harvest of nuclear attacks if Russia crushes Ukraine and then tests the NATO alliance and the U.S.

By helping Ukraine defend our land, our children and our freedom, Americans are defending their own land, their own children and their own freedom. And that's because Ukraine's sons and daughters are fighting for the principles that inspired the first American patriots to take up arms against the greatest empire of the time.

I am convinced that, along with the physical laws of the conservation of matter and energy, there exists an eternal law of the conservation of freedom. When America constituted itself as a nation based on the principle of freedom, it had to fight a long war of liberation against its colonial master. In this struggle victory was assured because of the aid of France. The Statue of Liberty, a gift from the people of France, serves as a symbol and reminder of this fight for freedom and liberty.

The United States of America, which was born declaring that all people are created equal and have the right to life, liberty and the pursuit of happiness, is the world's main guarantor of this law. In aiding Ukraine, America is fulfilling not only its duty, but also its destiny.

Yuriy Scherbak was ambassador extraordinary and plenipotentiary of Ukraine to the United States (1994-1998), and ambassador of Ukraine to Israel, Canada and Mexico.